

La Valquíria, el drama més líric de la tetralogia Wagneriana, esdevé l'enllaç entre el món dels déus i el món dels herois.

Musicalment, els leitmotiv primaris i conceptuals que apareixen a l'Or del Rhin (Rhin, Terra, Loge Erda, Runes...i tots els que els alemanys definirien com UR), es transformen en motius emocionals dels herois - humans.

És una transformació musical de la naturalesa i els valors ètics i morals dels déus, cap a les emocions dels herois utilitzant combinacions harmòniques i contrapunts. Però res no és lliurat a la improvisació i en utilitzar aquesta tècnica dóna una força imantica tan forta a l'estructura musical, que l'oïdor hi queda atrapat i els directors d'orquestra queden seduïts i l'adoren.

Cadascun dels tres actes de La Valquíria té una estructura tancada en si mateixa.

En la tensa acció psicològica dels tres personatges de l'acte primer, i en el lirisme dels protagonistes floreixen els motius UR de l'Or del Rhin que es trenquen davant el preludi del segon acte quan s'anuncia per primera vegada el motiu de La Valquíria.

La combinació entre la fredor acerada d'aquest motiu i la textura càlida dels motius dels herois - humans és la clau per entendre el conflicte plantejat per Wagner.

Finalment, l'acte tercer, amb la tempesta colossal a manera de cavalcada i l'atormentat diàleg entre Wotan i Brünnhilde, amb insinuacions musicals i del text cap als herois Siegmund i Siegfried, ens presenten una relació de pare-filla tant intensa emocionalment que ens fan oblidar les angoixes de poder de Wotan i la noblesa de cor de Brünnhilde, per arribar davant d'un fet tendre i esquinçador: un pare s'acomiada per sempre de la seva filla predilecta per seguir sent el que és.

Franz-Paul Decker
Director d'orquestra